

In dankbare herinnering aan

JAN FERDINAND JOZEF EFFTINK

echtgenoot van

Maria Aleida Borgman

Hij werd geboren op 8 maart 1911 te Delden. Gesterkt door het Sacrament der Zieken overleed hij op 14 april 1990 in zijn geboortestad. Na de uitvaart in de parochiekerk van de H. Blasius werd hij begraven op het parochiële kerkhof.

Pa was een man, die intensief leefde. Hij was altijd nadrukkelijk aanwezig. Zijn mening en zijn wil gaf hij te kennen. Hierbij keek hij niemand naar de ogen. Als iets juist was in zijn ogen, dan kwam hij hier duidelijk voor uit.

Samen met Ma heeft hij vanaf hun huwelijk 48 jaar aan de Weth. Bloemenstraat gewoond. Met elkaar hebben zij hard gewerkt voor ons gezin. We weten niet anders dan dat Pa als wever bij o.a. Schneider in Delden werkte en later naar Hazemeijer ging. Maar daarnaast was er altijd werk in de moestuin of bij boeren. Onze ouders hadden er alles voor over om ons een goede plaats in de maatschappij te geven.

Toen wij onze gezinnen gingen vormen waren onze ouders trots op de kleinkinderen. Vooral Pa kon genieten, als hij iemand een beetje kon plagen of verrassen. Hij had een zwak voor de spontane reacties, die hij hierop ontving.

Naast zijn werk had Pa een grote liefde voor muziek. Hij was 32 jaar geleden medeoprichter van de huidige Deldense

Drumfanfare. Jarenlang ging hij voor deze vereniging door het vuur. Hij haalde de kwitanties op bij de donateurs en was de man achter het verzamelen van oud papier. Deze inzet werd bekroond met het erelidmaatschap.

Ruim twee jaar is het geleden, dat het huis aan de Weth. Bloemenstraat verlaten werd en Pa en Ma met Lidy naar de Ranninkstraat verhuisden. Hier had hij het goed naar zijn zin. Omdat het werken minder werd kon hij nu vanaf het balkon genieten van het mooie uitzicht. Voor afleiding deed hij boodschappen en hij was altijd te vinden voor een gesprek op straat.

Zijn gezondheid werd met Kerstmis duidelijk minder. Van een actieve man moest hij een rustend man worden. Voor hem was dit niet gemakkelijk en ook voor de omgeving was het moeilijk een antwoord te vinden voor deze snelle ommekeer in zijn leven. Hij verzoende zich met de gedachte, dat hij zou sterven. Zijn wens was het om thuis te mogen blijven. Met volle inzet is deze moeilijke taak volbracht. In gelovige overgave zei hij vlak voor zijn sterven: 'Geef mij maar de zegen, ik ga sterven, en dan ben ik een tevreden mens'.

*Pa en Opa, de vrede, waar u naar uitzag,
die vrede, die alleen God kan geven,
die vrede wensen wij u.*

Voor uw belangstelling en medeleven, ondervonden tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man, onze vader en opa, zeggen wij u hartelijk dank.

M.A. Eftink - Borgman
Kinderen en kleinkinderen

7491 XR Delden, april 1990
Ranninkstraat 34